

FOR 1993-12-21 nr 1378: Forskrift om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

INNHold

Forskrift om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

- § 1. *Omfang*
- § 2. *Definisjoner*
- § 3. *Bruk av tilsetningsstoffer i næringsmidler*
- § 3a. *Godkjenning av bruk av tilsetningsstoffer i næringsmidler*
- § 3b. *Godkjenning av nye tilsetningsstoffer*
- § 4. *Renhet og identitet*
- § 5. *Merking av tilsetningsstoffer som ikke er bestemt til forbruker*
- § 6. *Merking av tilsetningsstoffer til forbruker*
- § 7. *Språk*
- § 8. *Tilsyn og vedtak*
- § 9. *Analysemetoder*
- § 10. *Dispensasjon*
- § 11. *Straff og tvangsmulkt*
- § 12. *Overgangsbestemmelser*
- § 13. *Ikrafttredelse*

Vedlegg I. Definisjoner av tilsetningsstoffgrupper

Vedlegg II. Tilsetningsstoffer godkjent for bruk i næringsmidler, positivlisten

Vedlegg III. Generelle kriterier for bruk av tilsetningsstoffer i næringsmidler

Forskrift om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 21. desember 1993 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4, jf. EØS-avtalens vedlegg II del XII nr. 46 (Rdir. 1989/107/EØF endret ved Kdir. 1996/77/EF og Kdir. 1998/86/EF), nr. 16 (Rdir. 1978/663/EØF), nr. 17 (Rdir. 1978/664/EØF), nr. 46a (Kdir. 1995/31/EF endret ved Kdir. 1998/66/EF) og nr. 46b (Kdir. 1995/45/EF endret ved Kdir. 1999/75/EF). Endret 4 april 1995 nr. 332, 6 april 1995 nr. 357, 18 feb 1996 nr. 194, 10 sep 1996 nr. 897, 16 aug 1999 nr. 948 (bl.a. hjemmel), 19 nov 1999 nr. 1182, 23 nov 1999 nr. 1184 (bl.a. hjemmel), 3 juli 2000 nr. 716 (bl.a. hjemmel).

§ 1. *Omfang*

Denne forskrift omfatter:

- tilsetningsstoffer bestemt til bruk i næringsmidler, herunder tilsetningsstoffer som kan selges direkte til forbruker,
- tilsetningsstoffer som kan anvendes som bærestoffer og oppløsningsmidler,
- fargestoffer til dekorasjonsmaling av eggeskall eller stempling av eggeskall,
- fargestoffer til stempelmerking av kjøtt,
- drikkevannskjemikalier.

Forskriften omfatter ikke:

- teknologiske hjelpemidler,
- aromaer,
- plantevernmidler,
- vitaminer, mineraler og andre næringsstoffer,
- pektinholdige produkter som er utvunnet av tørkede pressrester av epler, av skall av sitrusfrukter eller av en blanding av disse to, ved behandling med fortynnet syre etterfulgt av delvis nøytralisering med natrium- eller kaliumsalter,
- tyggegummibaser,
- hvitt eller gult dekstrin, røstet eller dekstrinert stivelse, stivelse modifisert ved behandling med syre eller et alkalisk stoff, bleket stivelse, fysisk modifisert stivelse og stivelse behandlet med amylolytiske enzymer,

- blodplasma, gelatin, proteinhydrolysater og deres salter, melkeprotein og gluten,
- aminosyrer og deres salter unntatt glutaminsyre, glysin, cystein og cystin,
- kaseinater og kasein,
- inulin.

- 0 Endret ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift forstås ved

- 1. tilsetningsstoff: ethvert stoff som vanligvis ikke inntas som et næringsmiddel i seg selv, og som vanligvis ikke brukes som en typisk ingrediens i næringsmidler, uansett om det har næringsverdi eller ikke, men som tilføres næringsmidler på grunn av et teknologisk behov ved fremstillingen, bearbeidingen, pakkingen, transporten eller oppbevaringen, og som fortsatt er tilstede i det ferdige produkt i uendret eller endret form.

Definisjoner av tilsetningsstoffgrupper etter deres funksjon i næringsmidlet i vedlegg I.

- 2. teknologisk hjelpemiddel: et stoff som ikke kan konsumeres som et næringsmiddel i seg selv, men som med hensikt anvendes ved bearbeidelsen av råvarer, næringsmidler eller ingredienser i disse, for å oppfylle et bestemt teknologisk behov under behandlingen eller bearbeidingen, og som kan resultere i at det i det ferdige produkt finnes en utilsiktet, men teknisk uungåelig rest av dette stoff eller derivater av det, under forutsetning av at disse reststoffene ikke utgjør noen helsefare og ikke innvirker teknologisk på det ferdige produkt.
- 3. ubearbeidet næringsmiddel: et næringsmiddel som ikke har vært behandlet på en slik måte at det er skjedd vesentlige endringer i opprinnelig tilstand. Næringsmidler som f.eks. er oppdelt, flådd, skrelt, oppskåret, malt eller fryst anses som ubearbeidede.
- 4. sammensatt næringsmiddel: et næringsmiddel som består av to eller flere næringsmidler f.eks. kjøttboller i saus og is i kjeks.
- 5. overføring (carry-over): overføring av ett eller flere tilsetningsstoffer fra bestanddelene og inn i sluttproduktet på annen måte enn ved direkte tilsetning, f.eks. overføring av tilsetningsstoffer godkjent i margarin til bakverk.
- 6. quantum satis (qs): det er ikke gitt noen tallfestet begrensning for bruk av tilsetningsstoffet. Stoffene skal likevel brukes i samsvar med god framstillingspraksis og i mengder som ikke er større enn nødvendig for å oppnå det ønskede resultat.
- 7. uten tilsatt sukker: uten tilsetning av mono- eller disakkarider eller av andre næringsmidler som anvendes på grunn av sin søtende egenskap.
- 8. energireduert: med et energiinnhold redusert med minst 30% sammenlignet med en ikke energireduert variant av produktet.

- 0 Endret ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

§ 3. Bruk av tilsetningsstoffer i næringsmidler

Kun tilsetningsstoffer som er oppført i vedlegg II (positivlisten) er godkjent for bruk i næringsmidler, og de kan kun brukes på de vilkår som er angitt der.

Sammensatte næringsmidler kan inneholde tilsetningsstoffer som er godkjent for bruk i de enkelte bestanddeler i det sammensatte næringsmidlet. Unntatt her er sammensatte næringsmidler oppført i kapittel 3 i vedlegg II (positivlisten).

Næringsmidler som utelukkende er bestemt til framstilling av andre næringsmidler, kan inneholde tilsetningsstoffer godkjent for bruk i sluttproduktet.

Tilsetningsstoffer som er nevnt i kapittel 5 i vedlegg II (positivlisten) kan anvendes som bærere eller oppløsningsmidler for tilsetningsstoffer på de vilkår som er angitt der.

De tilsetningsstoffene som er oppført i vedlegg II (positivlisten), med unntak av E123, E127, E160b og E173, kan frambyes direkte til forbruker.

- 0 Endret ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

§ 3a. Godkjenning av bruk av tilsetningsstoffer i næringsmidler

Ved behov for å bruke et tilsetningsstoff i andre næringsmidler eller i større mengder enn godkjent i vedlegg II, kan Statens næringsmiddeltilsyn etter søknad gi tillatelse til dette.

Søknaden vil bli vurdert i henhold til generelle kriterier for bruk av tilsetningsstoffer til næringsmidler, jf. vedlegg III.

Søknadsskjema kan fås ved henvendelse til det kommunale næringsmiddeltilsyn.

- 0 Tilføyd ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

§ 3b. Godkjenning av nye tilsetningsstoffer

Statens næringsmiddeltilsyn kan i særskilte tilfeller gi en tidsbegrenset godkjenning for bruk av nye tilsetningsstoffer. For tilsetningsstoffer som ikke ennå har vært vurdert i EU i henhold til Rdir. 1989/107/EØF kan en slik godkjenning gis i høyst to år.

Det er en forutsetning for godkjenning at stoffet har vært gjenstand for vitenskapelig vurdering nasjonalt eller internasjonalt. Det skal ha vært underkastet en egnet toksikologisk vurdering, og oppfylle de godkjente renhetskriterier.

- 0 Tilføyd ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

§ 4. Renhet og identitet

Tilsetningsstoffer som er omfattet av EØS-avtalens vedlegg II del XII nr. 3 (Rdir. 1965/66/EØF), nr. 16 (Rdir. 1978/663/EØF), nr. 17 (Rdir. 1978/664/EØF), nr. 46 (Rdir. 1996/77/EF) nr. 46a (Kdir. 1995/31/EF), nr. 46b (Kdir. 1995/45/EF endret av Kdir. 1999/75/EF) skal oppfylle de krav til renhet og identitet som er angitt der. Øvrige tilsetningsstoffer skal oppfylle krav i henhold til FAO/WHOs spesifikasjoner.

- 0 Endret ved forskrifter 10 sep 1996 nr. 897, 16 aug 1999 nr. 948, 23 nov 1999 nr. 1184, 3 juli 2000 nr. 716.

§ 5. Merking av tilsetningsstoffer som ikke er bestemt til forbruker

Ved frambud av tilsetningsstoffer som ikke er bestemt til forbruker, skal emballasjen være merket med følgende opplysninger på en lett synlig, lett leselig og uutslettelig måte:

- 1. En liste i fallende orden etter vekt med spesifikt navn og E-nr. for tilsetningsstoffer som selges hver for seg eller blandet med hverandre. I mangel av en slik betegnelse skal det finnes en beskrivelse av tilsetningsstoffet som er så entydig at det er mulig å skille det fra andre det kunne forveksles med.
- 2. En liste i fallende orden etter vekt med det spesifikke navn og E-nr for tilsetningsstoffer som er blandet med andre stoffer, materialer eller næringsmiddelingsredienser for å lette oppbevaring, frambud, standardisering, fortynning eller oppløsning av et eller flere tilsetningsstoffer.
- 3. Angivelsen «til næringsmidler», «til næringsmidler, begrenset bruk» eller en mer spesifikk angivelse av at tilsetningsstoffet er bestemt til næringsmidler.
- 4. De særskilte vilkår for oppbevaring og bruk, om nødvendig.
- 5. Bruksanvisning, dersom tilsetningsstoffet uten en slik ikke vil kunne brukes på riktig måte.
- 6. Angivelse av det prosentvise innholdet av enhver bestanddel som er underlagt en mengdebegrensning, eller annen relevant informasjon om sammensetningen slik at brukeren kan overholde enhver lov eller forskrift som gjelder for næringsmidler. Når en mengdebegrensning gjelder for en gruppe bestanddeler som brukes hver for seg eller sammen, kan det totale prosentvise innhold angis ved ett enkelt tall.
- 7. Navn eller firmanavn, og adresse til enten produsent, pakkevirksomhet eller en forhandler som er etablert innen EØS.
- 8. En angivelse som gjør det mulig å identifisere varepartiet.
- 9. Nettoinnhold.

Det er tilstrekkelig at opplysningene i første ledd nr. 4, 5, 7 og 8 oppgis i handelsdokumentene dersom disse er kjøper ihende senest samtidig med vareleveransen, og opplysningen «til fremstilling av næringsmidler, ikke til detaljsalg» angis på et lett synlig sted på emballasjen.

- 0 Endret ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

§ 6. Merking av tilsetningsstoffer til forbruker

Ved frambud av tilsetningsstoffer til forbruker, skal emballasjen være merket med følgende opplysninger på en lett synlig, lett leselig og uutslettelig måte:

- 1. Produktets varebetegnelse som fastsatt i eller i medhold av lov, og dets E-nr. I mangel av en slik varebetegnelse skal det finnes en beskrivelse av produktet som er så entydig at det er mulig å skille det fra andre det kunne forveksles med.
- 2. Opplysningene som angitt i § 5 nr. 1 - 5 og 7 - 9.

- 3. Holdbarhetsdato i samsvar med bestemmelsene i generell forskrift for merking m v av næringsmidler.
- 0 Endret ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

§ 7. Språk

Merking i henhold til denne forskrift skal være på norsk eller et språk som i stavemåten ligner norsk. Kravet til språk kan fravikes hvis brukeren på andre måter er sikret den informasjon som kreves.

Bestemmelsene i første ledd er ikke til hinder for at det merkes på flere språk.

§ 8. Tilsyn og vedtak

Statens næringsmiddeltilsyn fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift overholdes og fatter nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene i virksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter og ved import av næringsmidler. Tilsyns- og vedtaksmyndighet som er tillagt Statens næringsmiddeltilsyn, kan delegeres til det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet eller det tilsynsorgan som er tillagt myndighet etter kvalitetskontrollen for vedkommende varegruppe fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak ved øvrige virksomheter.

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet av tilsynsorgan som er tillagt myndighet etter kvalitetskontrollen for vedkommende varegruppe, og for vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet etter delegert myndighet fra Statens næringsmiddeltilsyn.

Kommunestyret eller særskilt klagenemnd er klageinstans for øvrige vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Fylkesmannen er klageinstans for vedtak fattet av kommunestyret eller særskilt klagenemnd.

Sosial- og helsedepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn.

- 0 Endret ved forskrift 4 april 1995 nr. 332, 18 feb 1996 nr. 194.

§ 9. Analysemetoder

Ved vurdering av om krav fastsatt i denne forskrift er overholdt, benyttes analysemetoder i samsvar med EØS-avtalens vedlegg II del XII nr. 29 (Kdir 81/712/EØF).

§ 10. Dispensasjon

I særskilte tilfeller og forutsatt at det ikke vil stride med internasjonale avtaler som Norge har inngått, kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskrift.

- 0 Endret ved forskrifter 4 april 1995 nr. 332, 19 nov 1999 nr. 1182.

§ 11. Straff og tvangsmulkt

Bestemmelsene om straff og tvangsmulkt i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m v kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forskrift.

§ 12. Overgangsbestemmelser

Inntil ett år etter ikrafttreddelsen av forskrift 19. november 1999 nr. 1182 om endring av forskrift 21. desember 1993 nr. 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler, tillates produksjon og merking av produkter i samsvar med bestemmelser før ikrafttreddelsen av forskriften. Disse kan frambys i inntil to år etter ikrafttreddelsen.

- 0 Endret ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

§ 13. Ikrafttreddelse

Denne forskrift trer i kraft samtidig med at EØS-avtalen trer i kraft i Norge.

Samtidig oppheves følgende forskrifter: forskrift 6. januar 1992 nr. 62 om tilsetningsstoffer til næringsmidler, generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og frambud m v av næringsmidler §§ 2 nr. 7 og 10 nr. 1 og 4.

Vedlegg I. Definisjoner av tilsetningsstoffgrupper

Antiklumpemidler: Stoffer som i et næringsmiddel begrenser partiklenes tendens til å klumpe seg sammen.

Antioksidanter: Stoffer som forlenger næringsmidlenes holdbarhet ved å beskytte dem mot forringelse forårsaket av oksidering, som f.eks. harskning av fettstoffer og misfarging.

Bærestoffer (herunder oppløsningsmidler anvendt som bærestoffer): Stoffer som brukes til å oppløse, fortynne, dispergere eller på annen måte endre den fysiske tilstanden av et tilsetningsstoff i næringsmidler uten å endre dets teknologiske funksjon (og uten selv å ha en teknologisk rolle) for å lette håndteringen, tilsetningen eller anvendelsen av tilsetningsstoffet.

Drivgasser: Andre gasser enn luft som presser et næringsmiddel ut av en beholder.

Emballasjegasser: Andre gasser enn luft innført i en beholder før, mens eller etter at et næringsmiddel ble anbragt i en beholder.

Emulgatorer: Stoffer som gjør det mulig å danne eller opprettholde en homogen blanding av to eller flere ikke-blandbare faser som olje og vann.

Fargestoffer: Stoffer som gir et næringsmiddel farge, eller som gir det tilbake dets opprinnelige farge; dette kan omfatte naturlige bestanddeler i næringsmidler eller andre naturlige kildematerialer som normalt ikke konsumeres som næringsmidler og normalt ikke brukes som karakteristiske ingredienser i næringsmidler.

Preparater framstilt av næringsmidler og andre naturlige kildematerialer ved fysisk og/eller kjemisk ekstraksjon som fører til selektiv ekstraksjon av pigmenter, er fargestoffer i henhold til denne forskrift.

Følgende stoffer skal ikke betraktes som fargestoffer i henhold til denne forskrift:

- næringsmidler, i tørket eller konsentrert form, og aromaer som tilsettes på grunn av sine aromatiske, aromagivende og næringsgivende egenskaper, og som samtidig har en sekundær fargevirkning, f.eks. paprika, gurkemeie og safran,
- fargestoffer til farging av ytre deler av næringsmidler som er uegnet til konsum, f.eks. ikke spiselige osteskorper og pølseskin.

Fortykningmidler: stoffer som øker næringsmidlets viskositet.

Fuktighetsbevarere: Stoffer som hindrer uttørring av næringsmidler ved å oppveie effekten av omgivelser med lav fuktighetsgrad, eller som gjør det lettere å løse et pulver i et vandig miljø.

Fyllemidler: Stoffer som øker et næringsmiddels volum uten å øke energiinnholdet i vesentlig grad.

Geleringsmidler: Stoffer som gir næringsmidlet konsistens ved å danne en gel.

Hevemidler: Stoffer eller kombinasjoner av stoffer som danner kompleksforbindelser og frigjør gass og derved får en deig eller en røre til å ese.

Kompleksdannere: Stoffer som danner kjemiske forbindelser med metallioner.

Konserveringsmidler: Stoffer som forlenger næringsmidlets holdbarhet ved å hemme forringelse forårsaket av mikroorganismer.

Konsistensbevarere: Stoffer som gjør eller holder frukt eller grønnsaker faste eller sprø, eller som reagerer med geleringsmidler og danner eller styrker en gel.

Melbehandlingsmidler: Andre stoffer enn emulgatorer som tilsettes til mel eller deig for å forbedre bakeegenskapene.

Modifiserte stivelser: Stivelse framkommet ved en eller flere kjemiske behandlinger av spiselig nativ stivelse. Den native stivelsen kan først ha gjennomgått en fysisk eller enzymatisk behandling og være fortynnet med syre, et alkalisk stoff eller bleket.

Overflatebehandlingsmidler (herunder smøremidler): Stoffer som gir næringsmidlet et blankt utseende eller danner et beskyttende lag når de påføres næringsmidlets overflate.

Skumdannende midler: Stoffer som gjør det mulig å oppnå en homogen fordeling av gassfase i et flytende eller fast næringsmiddel.

Skumdempende midler: Stoffer som hindrer eller begrenser skumdannelse.

Smaksforsterkere. Stoffer som forsterker et næringsmiddels smak og/eller lukt.

Smeltesalter: Stoffer som overfører proteinene i ost til dispergert form og derved bevirker en homogen fordeling av fettstoffer og andre bestanddeler.

Stabilisatorer: Stoffer som gjør det mulig å opprettholde næringsmidlets fysisk-kjemiske tilstand. Herunder stoffer som gjør det mulig å opprettholde en homogen fordeling av to eller flere ikke-blandbare stoffer i et næringsmiddel, og stoffer som stabiliserer, bevarer eller forsterker et næringsmiddels farge.

Surhetsregulerende midler: Stoffer som endrer eller regulerer et næringsmiddels surhetsgrad eller alkalitet.

Syrer: Stoffer som øker et næringsmiddels surhetsgrad og/eller gir det en sur smak.

Søtstoffer: Stoffer som gir et næringsmiddel søt smak. Næringsmidler med søtende egenskaper regnes ikke som søtstoffer i denne forskriften.

- 0 Endret ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

Vedlegg II. Tilsetningsstoffer godkjent for bruk i næringsmidler, positivlisten

Vedlegget kan fås ved henvendelse til: Statens Næringsmiddeltilsyn, Postboks 8187 Dep., 0034 Oslo.

- 0 Endret ved forskrift 19 nov 1999 nr. 1182.

Vedlegg III. Generelle kriterier for bruk av tilsetningsstoffer i næringsmidler

- 1. Tilsetningsstoffer til næringsmidler kan bare aksepteres:
 - dersom det kan påvises et tilstrekkelig teknologisk behov for det, og det ønskede mål ikke kan nås ved hjelp av andre metoder som er økonomisk og teknologisk gjennomførbare,
 - dersom de ved de foreslåtte doser ikke utgjør noen fare for forbrukerens helse, i den grad det kan bedømmes på grunnlag av de foreliggende vitenskapelige data,
 - dersom bruken av dem ikke villeder forbrukeren
- 2. Bruk av et tilsetningsstoff kan bare forekomme dersom det er bevist at den foreslåtte bruk av tilsetningsstoffet har påviselige fordeler for forbrukeren; det må med andre ord bevises at det som vanligvis kalles et «behov», foreligger. Bruk av tilsetningsstoffer bør tjene et eller flere av de formål som er angitt i bokstav a til d nedenfor, og bare når disse formålene ikke kan oppfylles ved hjelp av andre midler som er økonomisk og teknologisk gjennomførbare, og som ikke utgjør noen fare for forbrukerens helse:
 - a) bevare næringsmidlets næringsverdi; en bevisst forringelse av et næringsmiddels næringsverdi er bare berettiget dersom næringsmidlet ikke utgjør en vesentlig del av et normalt kosthold, eller dersom tilsetningsstoffet er nødvendig for fremstilling av næringsmidler som er beregnet på grupper av forbrukere som har spesielle dietetiske behov,
 - b) tilsette nødvendige ingredienser eller bestanddeler i næringsmidler som fremstilles for grupper av forbrukere som har spesielle dietetiske behov,
 - c) forbedre et næringsmiddels holdbarhet eller stabilitet, eller forbedre dets sensoriske egenskaper, forutsatt at det ikke endrer næringsmidlets art, beskaffenhet eller kvalitet på en måte som kan vilde forbrukeren,
 - d) være et hjelpemiddel ved fremstilling, bearbeiding, tilberedning, behandling, pakking, transport eller lagring av næringsmidler, forutsatt at tilsetningsstoffet ikke brukes for å dekke over virkningene av mangelfulle råvarer eller uønskede (herunder uhygieniske) fremgangsmåter i forbindelse med noen av disse behandlinger.
- 3. For å fastslå eventuelle skadevirkninger av et tilsetningsstoff eller av dets derivater, skal det underkastes en egnet toksikologisk test og vurdering. Ved denne vurderingen skal det også tas hensyn til f.eks. alle kumulative, synergistiske eller forsterkende virkninger, avhengig av hvordan stoffet kan brukes, samt til menneskers følsomhet overfor stoff som er fremmede for organismen.
- 4. Det skal føres løpende kontroll med alle tilsetningsstoffer i næringsmidler, og de skal vurderes på nytt når det er nødvendig på bakgrunn av endrede bruksvilkår og nye vitenskapelige opplysninger.

5. Tilsetningsstoffene skal alltid oppfylle de godkjente renhetskriterier.

• 6. Godkjennelsen av tilsetningsstoffer skal:

- a) angi de næringsmidler som disse stoffene kan tilsettes, og vilkårene for at de kan tilsettes,
 - b) begrenses til det minimumsinntak som er nødvendig for å oppnå den ønskede virkning,
 - c) ta hensyn til eventuell ADI (akseptabelt daglig inntak) eller tilsvarende normer som er fastsatt for tilsetningsstoffet, og det sannsynlige daglige inntak av dette tilsetningsstoffet i alle næringsmidler. Om tilsetningsstoffet skal brukes i næringsmidler som skal konsumeres av spesielle grupper av forbrukere, bør det tas hensyn til det mulige daglige inntak av tilsetningsstoffet hos denne typen forbrukere.
-

Sist oppdatert 15. nov 2000 av Lovdata